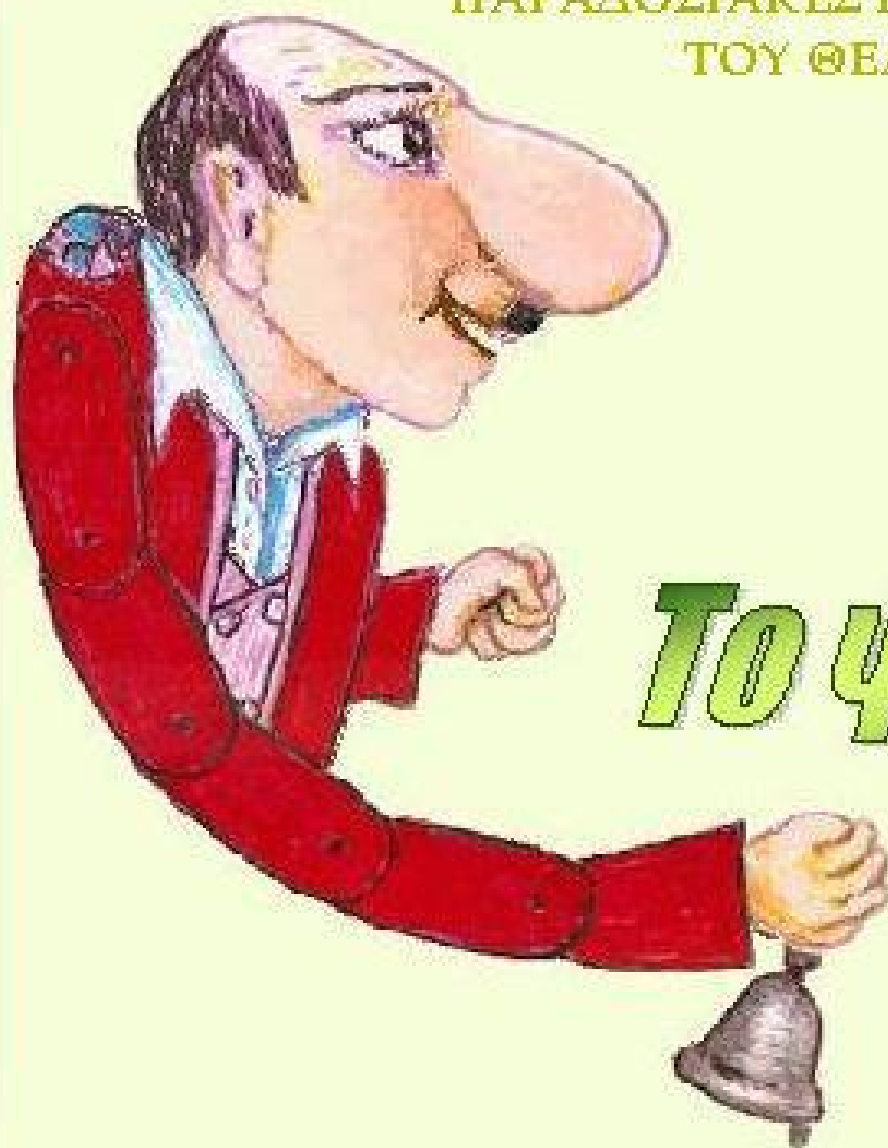

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το ψέμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Α΄

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Βοριάς”

- *ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ*
- *ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ*
- *ΤΟ ΨΕΜΑ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Στις παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών, η καλόβα του Καραγκιόζη αριστερά και το σαράι του πασά δεξιά αποτελούν το γνώριμο και καθιερωμένο σκηνικό, που προδιαθέτει ευχάριστα τον θεατή και τον κάνει να νιώθει σαν στο σπίτι του.

Επίσης, οι γνώριμες φιγούρες των πρωταγωνιστών τον κάνουν να νιώθει παρεούλα μ' αυτούς και όχι απλός θεατής. Και δίνει μια άλλη διάσταση στην εξέλιξη της παράστασης η συμμετοχή του κόσμου και ειδικά των παιδιών στην ροή των επεισοδίων με την συχνή φραστική επικοινωνία Καραγκιόζη-κοινού.

Τέλος, η εμφάνιση των πρωταγωνιστών, καθένας με το δικό του τραγουδάκι ή μουσικό άκουσμα και τον χαρακτηριστικό του τρόπο ομιλίας, δημιουργεί στον θεατή ένα αίσθημα προσμονής, αλλά και κάποια έπαρση πρόβλεψης.

Όταν τα παραπάνω στοιχεία λείπουν, όσο καλή κι αν είναι μια παράσταση, ο θεατής μένει απόμακρος, σφιγμένος, μόνος. Κάτι που σπάνια συμβαίνει σε παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά-αργά προς το σαράι, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται να κατεβαίνει τις σκάλες αργά και εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μόλις η μουσική σταματήσει).

ΤΑΧΗΡ (Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου Βεζίρη, προσκυνώ. Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς τον Ταχήρ εφέντη!.. Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΡ (Σηκώνει το κορμί του). Με ζητήσατε, πολυχρονεμένε μου, κι έτρεξα όπως πάντα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, σε ζήτησα. Ξέρεις, είμαι λίγο κακόκεφος από το πρωί, μπρε τζάνεμ...

ΤΑΧΗΡ Τι μου λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!..

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή, απλή κακοκεφιά ή καμιά αδιαθεσία;

ΒΕΖΙΡΗΣ Σου είπα κακόκεφος, όχι άρρωστος. Δηλαδή, να... κάτι μου λείπει... κάτι θέλω... μα, τι ακριβώς... δεν ξέρω. Κι αυτό, μα το ναι... με σεκλετίζει!

ΤΑΧΗΡ Κάτι καινούριο, να υποθέσω;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι, βέβαια... Βαρέθηκα τα ίδια και τα ίδια.

ΤΑΧΗΡ Να 'πούμε... (σκέπτεται) μμ... να πάτε σε κάποιο μέρος που ως τώρα δεν έχετε ξαναπάει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα.

ΤΑΧΗΡ Να φάτε κάτι που δεν έχετε ξαναφάει... ή να πείτε, ξέρω 'γώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, όχι...

ΤΑΧΗΡ Μήπως θέλετε να κάνετε κάτι που δεν έχετε ξανακάνει; Κάτι έτσι...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σκεπτικός διακόποντάς τον). Χμ... αυτό, ναι... μπορεί.

ΤΑΧΗΡ Να 'πούμε, κάποιο παιχνίδι... κάποια φάρσα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο!.. Για σκέψου τίποτα τέτοιο.

ΤΑΧΗΡ Α... (Σκέπτεται).

ΒΕΖΙΡΗΣ Άσε, το βρήκα!.. Μπα... (Σιγή). Όχι, το βρήκα, το βρήκα.

ΤΑΧΗΡ Μη μου 'πείτε!

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... το βρήκα!.. Άκουσε: θα βάλουμε τον τελάλη να φωνάξει παντού πως όποιος μου 'πεί ένα ψέμα, που εγώ δεν θα μπορώ να το απορρίψω... να 'πώ δηλαδή ότι δεν είναι ψέμα, αλλά αλήθεια... θα παίρνει ένα γερό μπαξίσι... ας 'πούμε εκατό λίρες!..

ΤΑΧΗΡ Μα, αυτό, πασά μου, είναι απλό... τουλάχιστον έτσι φαίνεται... Θέλω να 'πώ πως ο καθένας μπορεί να σας ειπεί κάτι απίθανο κι εσείς να παραδεχθείτε ότι είναι ψέμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... Έτσι λες; Για έλα να δοκιμάσουμε... Πες μου εσύ ένα ψέμα. Πες μου εσύ κάτι απίθανο!

ΤΑΧΗΡ (Σκέπτεται). Χμ... Είμαι και απροετοίμαστος. Τέλος πάντων... εάν σας 'πώ, ό,τι μπορώ να βουτήξω στη θάλασσα και με μια βουτιά να φτάσω από την Πόλη στη... στην Αλεξάνδρεια, θα 'πείτε ότι δεν είναι ψέμα... ότι είναι αλήθεια;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελώντας). Χα, χα, χα!.. Και γιατί όχι... στο χέρι μου δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Ε; (Σκέπτεται λίγο). Α, ναι... βέβαια!.. (Γελάει κι αυτός). Χα, χα... Οπότε ο άλλος μένει ξερός... Χα, χα, χα!.. Καλή ιδέα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Δεν μπορείς να 'πεις...

ΤΑΧΗΡ Πολύ καλή ιδέα!.. Ναι... (Μικρή σιγή). Μήπως όμως πρέπει να βάλουμε και κάποια τιμωρία για όποιον χάνει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... ναι... βεβαίως!.. Όποιος χάνει... (σκέπτεται λίγο) χμ... να τρώει ένα μπερντάχι καλό-καλό από τον Βεληγκέκα... Τι έχεις να 'πεις;

ΤΑΧΗΡ Και αυτό, πολυχρονεμένε μου, αλλά και οτιδήποτε άλλο σας φτιάχνει το κέφι. Αυτό δεν είναι το ζητούμενο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, αλλά να τιμωρηθούνε και κάποιοι ψεύτες... γιατί, απ' ό,τι μαθαίνω, πολύ πληθύνανε τελευταία. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... να βάλουμε τον τελάλη και να πάει παντού... σέ όλους τους μαχαλάδες.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως, σε όλους!.. Θα πάω μια στιγμή να βρω τον καλό μας φίλο τον Χατζηαβάτη, που είναι και ο καλύτερος τελάλης... και θα του ζητήσω να τελαλήσει παντού πως όποιος σας 'πεί κάποιο ψέμα, που εσείς δεν θα μπορείτε να 'πείτε ότι δεν είναι ψέμα, αλλά αλήθεια, θα κερδίζει και θα παίρνει μπαξίσι εκατό λίρες... αλλιώς θα χάνει και θα τιμωρείται κατά την απόλυτη κρίση σας. Τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφερим!.. Έτσι... έτσι ακριβώς... (Στρέφει προς το σαράι). Κάνε, λοιπόν, όπως λέγεις... και κατόπιν έλα να με βρεις στο σαράι. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Τον ακολουθεί για λίγο). Εντάξει, Βεζίρη μου... Προσκυνώ. (Στρέφει προς την πλευρά της καλύβας μονολογώντας). Για να κοιτάξω τώρα να βρω τον Χατζηαβάτη ή κάποιον να μου τον φωνάξει...

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τραγουδάει). Λούλα... Λούλα...
πού 'σαι, μωρή Λούλα... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας.
Βλέποντας τον Ταχήρ μένει ακίνητος και συνεχίζει να τραγουδάει για
λίγο χαμηλόφωνα). Λούλα... Λούλα... (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Έλα εδώ εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, εγώ;

ΤΑΧΗΡ Ναι... Βλέπεις κανέναν άλλο εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Στρέφει για λίγο προς την καλύβα και
μετά ξανά προς τον Ταχήρ). Όχι.

ΤΑΧΗΡ Τότε; Πλησίασε, λοιπόν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα. (Πλησιάζει).

ΤΑΧΗΡ Είσαι ο...;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι ο...;

ΤΑΧΗΡ Πώς ονομάζεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... (Με φόρα). Καραγκιόζης Καραγκιοζόπουλος, γιος της μάνας μου, γιος του πατέρα μου, τάτσι-μίτσι, πίτσι-κότσι, πάνω-κάτω, πέρα-δώθε... (σιγανά) 'α σου πάρει ο διάλος τον πατέρα...

ΤΑΧΗΡ Ωραίο όνομα έχεις... και μακρύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Είχα κι άλλο... αλλά μου το 'κοψε ένα αμάξι... (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Σε μια διασταύρωση... όπως περνούσα... πάει.

ΤΑΧΗΡ (Αγριεύει). Με κοροϊδεύεις, γκισούρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει κι αυτός τον άγριο). Μη με λες εμένα αγγούρι!

ΤΑΧΗΡ (Τον ανακαλεί στην τάξη). Εεέπ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Όχι, μπέη μου... δεν κοροϊδεύω... Με... με ρώτησες τ' όνομά μου και σ' τό 'πα. Τι άλλο θέλεις;

ΤΑΧΗΡ Ντόπιος είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ντόπιος. (Χαμηλόφωνα). Και ποτιστικός...

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... (Τον κοιτάζει ερευνητικά από πάνω έως κάτω και μετά από κάτω έως πάνω κάρποντας και ισιώνοντας αργά το κορμί του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμήχανα ξεροβήχει και έπειτα κάνει κι αυτός το ίδιο).

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα... μάλιστα... (Ξεροβήχει κι αυτός. Κατόπιν κάνει το ίδιο για δεύτερη φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμίλητος κάνει ταυτόχρονα με τον Ταχήρ το ίδιο).

ΤΑΧΗΡ (Τον ξανακοιτάζει με τον ίδιο τρόπο άλλη μια φορά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει κι αυτός το ίδιο άλλη μια φορά).

ΤΑΧΗΡ (Ξεροβήχει). Γιατί δεν φοράς παπούτσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Με προσποιητή απορία κοιτάζοντας τα πόδια του). Φαίνεται;

ΤΑΧΗΡ Εσύ τι λες; Και τα νύχια των ποδιών σου... γιατί δεν τα κόβεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τα νύχια; Χμ... πέρασα χθες... όχι, προχθές απ' τον αλμπάνη... τον πεταλωτή, ντε... αλλά είχε σειρά άλλο μουλάρι. Και

στην ουρά... ου...

ΤΑΧΗΡ Στον αλμπάνη κόβεις τα νύχια σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κάνω, αφέντη μου; Τά 'κοβα στην κορδέλα τ' Αλέξη, αλλά, την τελευταία φορά που πήγα, έσπασε το πριόνι και μού 'πε να μην ξαναπάω.

ΤΑΧΗΡ (Με έκπληξη). Έσπασε το πριόνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Δεν ξέρω πώς διάολο είχε καρφωθεί μια πρόκα στο μεγάλο νύχι. (Με το χέρι του πιάνει και σηκώνει το πόδι του μπροστά στο πρόσωπο του Ταχήρ και του δείχνει). Να, εδώ, εδώ... Κι απάνω που το έκοβε, που λες, η κορδέλα... τινννν!.. Πάει το πριόνι... Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ (Κάνοντας λίγο πίσω). Τι μου λέγεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζοντας το πόδι του). Την αλήθεια, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Λες αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... βέβαια!.. Να... να μη σώσω να στραβωθώ, αν σου λέω ψέματα!.. (Σε άλλο τόνο). Εγώ, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Τέλος πάντων...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι τέλος πάντων, μπέη μου... όχι τέλος πάντων!.. Με λες καλά-καλά ψεύτη... (ψευτοκλαίει άγαρμπα) και μετά τέλος πάντων; Με ρεζιλεύεις καλά-καλά... (ψεύτικος λυγμός) και μετά τέλος πάντων; Με...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει πάλι). Μα, μην κάνεις έτσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς να μην κάνω, αφέντη μου; Με... με ξεφτιλίζεις καλά-καλά... και μετά τέλος πάντων;

ΤΑΧΗΡ Με συγχωρείς, μπρε παιδί μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρχίζει να το παίρνει απάνω του). Ε, όχι, κύριε... δεν σε συγχωρώ, κύριε!.. Στο κάτω-κάτω για... για μια υπόληψη ζούμε, κύριε... (Ψευτοκλαίγοντας). Παπούτσια μπορεί να μην έχουμε, κύριε... αλλά τούτο... (δείχνει το μέτωπό του) το κρατάμε ψηλά, κύριε... Ούτε ψεύτες γινήκαμε, κύριε... ούτε και κλέφτες!.. Ρώτα σ' όποιο Αστυνομικό Τμήμα θέλεις... κάτω από δεκάρικο εμείς δεν κλέβουμε ποτέ, κύριε... Ποτέ!

ΤΑΧΗΡ Μα, μπρε τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι είναι, κύριε μελιτζάνε μ'!

ΤΑΧΗΡ Μια κουβέντα είπα, ο ερίφης... μου φάνηκαν σαν ψέματα όλα αυτά. (Κατ' ιδίαν). Μα τον Αλλάχ, εάν πάει στον Βεζίρη τούτος εδώ, σίγουρα θα τις κερδίσει τις εκατό λίρες... (Στον Καραγκιόζη). Κοίταξε... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα) πάρε 'δώ αυτά τα χρήματα... (του τα δίνει) θέλω να μου κάνεις μια μικρή εξυπηρέτηση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κορδώνεται). Εξυπηρέτηση με πληρωμή εγώ; Ποτέ!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, αφού επιμένεις... (Παίρνει τα χρήματα).

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν... θα πας να βρεις τον Χατζηαβάτη και θα του ειπείς ότι τον ζητάει ο φίλος του ο Ταχήρ μπέης. Τον ξέρεις, έτσι; Είπες πως είσαι ντόπιος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Χατζατζάρη αν ξέρω... τον μαλαγάνα; (Εύθυμα). Χα!.. Αυτόν τον ξέρουνε κι οι πέτρες!.. (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Άφερим!.. Πες του ότι τον θέλω για δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Λέγε μου... λέγε μου πού θα είσαι... για να σου τον στείλω πεσκέσι.

ΤΑΧΗΡ Θα είμαι στο Καφέ-Αμάν... ξέρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε στυλ σερβιτόρου). Έφτασέε!.. (Στρέφει αμέσως και κινείται γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΑΧΗΡ (Του φωνάζει). Και... πού είσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει. Στο ίδιο στυλ). Άσασσώως!.. (Στρέφει και κινείται με φόρα προς τον Ταχήρ πέφτοντας πάνω του).

ΤΑΧΗΡ (Κάνοντας πίσω). Σιγά, μπρε παιδί μου... έπεσες απάνω μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μα... κορνάρω, δεν ακούς; Κάνε άκρη!

ΤΑΧΗΡ Κοίταξε... αν δεν βρεις τον Χατζηαβάτη μέχρι το μεσημέρι, να έρθεις να μου το ειπείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο Καφέ-Αμάν; (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Λοιπόν, αντίο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει μάλλον δυνατά). Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο.

ΤΑΧΗΡ (Κοντοστεύκεται). Πώς είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα, αν δεν τον βρω... θα σμιξουμε εμείς οι δύο.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Άει στο διάλο, γρουσουζή, με σύγχυσες πρωί-πρωί. (Στρέφει προς την καλύβα). Τώρα, πού να τρέχω 'γώ να βρω τον Χατζατζάρη... έτοι κι αλλιώς πληρώθηκα. Ας ξαπλώσω εδώ χάμω κι αν περάσει... αλλιώς, πάω στον Ταχήνη και του λέω ότι δεν τον βρήκα... Χα! (Στρέφει και ξαπλώνει ανάσκελα ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας. Σιγοτραγουδάει). Λούλα, Λούλα, κατεργαρούλα... Λούλα... Λούλα... Μμ... μμ... μμ... μμ... (Αλλάζει σκοπό). Κάνε μου λιγάκι μμ... (Χασμουριέται). Χουά... χα... χα... ασα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού "Σαν τα μάρμαρα της πόλης". Προχωράει αργά και, μόλις η μουσική σταματήσει, μονολογεί). Αχ, Παναγία μου... τι βάσανο μεγάλο, να πεινάει κανείς και να μην έχει κάτι να φάει... Τίποτε δεν έχω φάει, ο καημένος, απ' το πρωί και χθες το βράδυ νηστικός κοιμήθηκα. Κάτι θα πρέπει να κάνω, για να οικονομήσω καμιά δεκαρίτσα, γιατί αλλιώς, θα πεθάνω της πείνας... (Προχωρώντας προς την καλύβα βλέπει τον Καραγκιόζη ξαπλωμένο). Α, μπα... ο Καραγκιόζης... Να κοιμάται, άραγε... ή μήπως λιποθύμησε απ' την πείνα, ο φτωχός; (Πλησιάζει και του φωνάζει). Καραγκιόζη... (Τον σκουντάει). Βρεέ!.. Καραγκιόζη, δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πετάγεται επάνω και τον αρπάζει από το λαιμό). Άστα κάτω, ρε, τα μακαρόνια!.. Όλα δικά μου είναι, γρουσουζή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με φωνή πνιγμένη). Σιγά... σιγά, βρε... (βήχει) θα με πνίξεις... Τι μακαρόνια μου λες... όνειρο έβλεπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνέρχεται). Ποιό; (Τον αφήνει. Ξεροβήχει. Μετά πάλι αγριεύει). Ναι, ρε άτιμε... όνειρο έβλεπα και μου το χάλασες, που να χαλάσουνε τα δόντια σου και να γίνεις φαφούτης σαν γέρος εκατό χρονών... (Σε άλλο τόνο). Και τι όνειρο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλό, ε; Καλό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλό... ρωτάς; Έχε χάρη, μαλαγάνα, που σε θέλω... αλλιώς, θα σου 'ριχνα ένα στειλιάρι καλό-καλό, για να μάθεις να μην ενοχλείς τον κόσμο σε ώρες κοινής ησυχίας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τώρα δεν είναι ώρες κοινής ησυχίας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω 'γώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε, να μη λες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε ντενεκέ στραπατσαρισμένε... κοιμόμουνα ή δεν κοιμόμουνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κοιμόσουνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... (τον χτυπάει) γιατί με ξύπνησες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ, οχ, οχ!.. Που να σου κουλαθεί το... το ξερό σου,

Παναγία μου... Γιατί με βαράς, βρε; Ε; Κι αν δεν κοιμόσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ...δεν κοιμόμουνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου... αν δεν κοιμόσουνα; Αν είχες λιποθυμήσει από την πείνα, όπως κοντεύω να λιποθυμήσω κι εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ύφος υπεροπτικό). Τι λέ', ρε ψόφιε; Χε! Ίσια κι όμοια είμαστε; Ξέρεις, ρε, σε ποιόν μιλάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Σε ποιόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζει από την τσέπη του τα χρήματα που του έδωσε ο Ταχέρ και του τα δείχνει). Κοίτα' δώ, ρε... άνοιξε τα στραβά σου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκύβει να ιδει). Λεφτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το βρήκες... μπράβο!.. Κερδίζεις ποδήλατο... (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Όπως είναι σκυμμένος). Πού τά 'κλεψες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βούτα την!.. (Τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνει μια ανάποδη τούμπα μένοντας κατόπιν όρθιος). Σιγά, βρε, θα με σακατέψεις, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μάθεις να μη λες πως τά 'κλεψα... Κλέβω 'γώ, ρε, ποτέ ...τόσο λίγα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τότε... πού τα βρήκες, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου τά 'δωσε ο αφέντης ο Ταχήνης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... σε είδε έτσι... κουρελή και σε λυπήθηκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν δίνει και σε σένα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί εγώ δεν είμαι κουρελής σαν και σένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χατζατζάρη, σιλάνς!.. Άντε... Βούλωσέ το... για να μη σε κάνω χειρότερα... 'Ντάξει; Ορίστε μας... (Μικρή σιγή). Λοιπόν,

μου τὰ ἔδωσε ο Ταχήνης για να σε βρω... εἶπε σε θέλει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, τον αδερφό σου, που δεν έχεις... (Σε άλλο τόνο).
Εσένα βέβαια! Άντε, πήγαινε... σε περιμένει, λέει, στο Καφέ-Αμάν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λες αλήθεια, βρε ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ φροδάκια μου... αλήθεια λέω. Άντε, άντε
πήγαινε, μη νομίσει ο άνθρωπος ότι δεν έψαξα να σε βρω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι... έψαξες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έψαξα, αλλά σε βρήκα. Λοιπόν, αμολήσου... κι
αν σου πεί για δουλειά και πάρεις πιο πολλά απ' όσα πήρα γώ... θα
μοιραστούμε τη διαφορά. Σύμφωνοι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εξαρτάται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει απειλητικά το χέρι του). Σύμφωνοι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Σύμφωνοι... σύμφωνοι!.. (Στρέφει
και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του). Όχι, παίζουμε... μαλαγάνα.
(Στρέφει, πλησιάζει στην καλύβα και φωνάζει). Κολητήρηης!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θε', λε μπαμπάκοο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σπεύσε βραδέως...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι πλάμα; Τι... τι 'α' πεί' φτούνο, λε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να έρθεις εδώ αμέσως, αλλά όχι με φόρα. Κατάλαβες;
Μη με κουτουλήσεις όπως την άλλη φορά...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έν έλχομαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έν έλχομαι... Έχω βουλειά τώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δουλειά, μωρέ; Με δουλεύεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάνω... κάνω γυμναστική στις

κατσαρίθλες... έχουμε παρέλαση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άσε τις κατσαρίδες κι έλα 'δώ, που σου μιλάω!.. Άκου', παρέλαση...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας μετά από λίγο και πλησιάζει τον Καραγκιόζη απρόθυμα). 'Δώ 'μαι... Τι... τι 'α κλέψουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Κοίτα', ρε, το γρουσσούζικο... το μυαλό του όλο στην κλεψιά το έχει... Ήθελα νά 'ξερα, μωρέ, ποιανού έμοιασε... (Στον Κολητήρη με ύφος αριστοκρατικό). Άκουσε, παιδί μου... θα πας στο φούρναρη και θα του 'πεις να σου δώσει πέντε καρβέλια ψωμί, ξέρεις τα στρογγυλά... ζεστά!.. Ένα αυτό. Μετά... μετά θα περάσεις από τον μπακάλη... και θα του ειπείς να σου βάλει ένα κιλό ελιές και δυο κιλά ντομάτες... Εντάξει; (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Ορίστε και χρήματα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Παίρνει τα χρήματα). Ωφου, Παναζίτσα μου!.. Πάλι θα φάμε 'φέτο'. Ίι-ι!.. (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του και προχωράει γρήγορα προς το σαράι προσπερνώντας τον Καραγκιόζη. Ξαφνικά σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Μπαμπάκο... μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όσοπ'!.. (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Τι είναι, ρε; Τι συμβαίνει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι άμα ο μπακάλης δεν έχει ελιές... να πάρω χλαβά, λε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι; Όχι, ρε... Να... να πάρεις φέτα... τυρί. 'Ντάξει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει πάλι και προχωράει προς το σαράι). Καλά... (Μετά από λίγο σταματάει και στρέφει πάλι προς τον Καραγκιόζη). Και... μπαμπάκο, μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ορίστε!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι άμα, άμα... άμα δεν έχει ο μπακάλης τυρί, λέ... (με λαχτάρα) 'α πάλω χλαβά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ!.. Να πάρεις (με στόμφο) μία ωραία ρέγκα... αρσενική, να του 'πείς... και παχιά!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σαράι. Λυπημένα). Καλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και, πού είσαι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σταματάει ν' ακούσει χωρίς να στρέψει). Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι μία... τρεις, να του 'πείς... Κατάλαβες (Στο κοινό). Άντε, να πιούμε και κάναν κουβά νερό ο καθένας, να φουσκώσουμε... Θεός ξέρει πότε θα ξαναφάμε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά... (Προχωράει λίγο, μετά πάλι σταματάει και ξαναστρέφει προς τον Καραγκιόζη). Καλέ μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'ναι πάλι, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι άμα δεν έχει ρέγκες... 'α πάρω χλαβά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φανερά εκνευρισμένος). Έ, θεμά το γονιό σου!.. Όχι, ρε... (τον πλησιάζει) να μην πάρεις χαλβά!.. (Τον χτυπάει). Να πάρεις σαρδέλες... (Τον ξαναχτυπάει). Να πάρεις ταραμά... (Σηκώνει το χέρι του, για να τον ξαναχτυπήσει). Να πάρεις μπακαλιάρο...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Φεύγει και σκαρφαλώνει στην στέγη της καλύβας). Τι βαράς, λε... α; Τι βαράς; (Ψευτοκλαίγοντας). Ααά... Βαράς... 'Α σου πετάξω κάνα κεραμίδι, 'α σου 'πώ 'γώ... καμπούρη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Κατέβα κάτω, ρε!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, λε... 'έν κατεβαίνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατέβα, σου είπα!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α πάρω χλαβά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει. Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Καλό μου παιδί... σήμερα το διαιτολόγιο του λорδοκομείου μας έχει κρύο πιάτο, αλλά αλμυρό. Δηλαδή, να 'πούμε, ελιές... τυρί... ρέγκα... Όχι χαλβά. Ο χαλβάς, γιε μου, είναι ωραίος, νόστιμος, αλλά δεν είναι αλμυρός... και τον τρώνε πιο πολύ σαν γλυκό... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι; Κατέβα κάτω, ντε!.. Κατέβα, να σου δώσω 'γώ να καταλάβεις.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πλιτς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Θα με σκάσει το γρουσουζικο!.. Α, ρε, άτιμο χρήμα... τα πάντα φθείρεις... και τους πάντες διαφθείρεις... Μέχρι πατέρα και παιδί φέρνεις στα μαχαίρια. (Στον Κολητήρη, ενώ ορμάει ν' ανέβει στην καλύβα). Φέρ' τα λεφτά 'δώ, ρε!.. (Πέφτει κάτω). Όχ, όχ, όχ... τσακίστηκα, θεμά το γονιό του...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κονιόρδο!.. (Τον κοροϊδεύει). Ω-ωωώ... ω-ωωώ... Δεν μπορεί... δεν μπορεί... (Αρχίζει να τραγουδάει φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα, πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάθεται χάρω και τον κοιτάζει χτυπώντας το χέρι του στο χώμα με ρυθμό). Τώρα... τι καταλαβαίνεις... θα με σκάσεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α πάρω χλαβά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με πείσμα). Είπα όχι!.. (Μαζεύει το χέρι του).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Ξαναρχίζει το τραγούδι). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα, πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται). Κατέβα κάτω, ρε!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α πάρω χλαβά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα θα ιδείς... κατεβαίνεις ή δεν κατεβαίνεις... Χα!
(Σκύβει και κοιτάζει χάμω. Στρέφει προς το σαράι). Πού 'ναι μια πέτρα,
ρε, θεμά το γονιό του;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α πετάξεις εσύ μια πέτρα... 'α σου πετάξω 'γώ πόσα
κεραμίδια... Άντε, ντε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει πάλι προς την καλύβα. Απειλητικά). Θα
φέρω τη σκάλα!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Φέρ' τηνε, ντε... να σου δώκω μια σπρωξιά, να πέσεις
χάμω και να σε πλακώσει και η σκάλα... κονιόρδο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αποκαμωμένος). Κάτι δεν πάει καλά εδώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Ξαναρχίζει το τραγούδι δυνατώτερα). Σουμιώτισσα,
Σουμιώτισσα, πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλλακτικός). Γιατί, παιδί μου, δεν σ' αρέσουνε
οι ελιές... πού 'ναι τι ωραιές... ε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ θέλω χλαβά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαύρες-μαύρες και γυαλιστερές...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θέλω χλαβά, σου λέωωω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε, ξέρεις πόσα τραγούδια λένε για τις ελιές; Όχι,
πες μου: ξέρεις εσύ, που τραγουδάς και μάλιστα πολύ-πολύ ωραία...
κανένα τραγούδι για το χλαβά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά, τραγούδα... εγώ θέλω χλαβά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και αυτό που λες συνέχεια... τη Σαμιώτισσα, ντε...
κι αυτό Σαμιώτισσα με τις ελιές λέει παρακάτω.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν λέει: Σαμιώτισσα με το χλαβά... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Αρχίζει να τραγουδάει). Σουμιώτισσα με το χλαβά και
με... και με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... με το χλαβά και με τη μουσταλευριά... Άντε,
ρε σαχλαμάρα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Σαχλαμάρας είσαι και φαίνεσαι!.. Εγώ θέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συγκαταβατικός). Ξέρω... θέλεις χαλβά. Ωραία... αφού θέλεις χαλβά... άντε πάρε χαλβά! Στο κάτω-κάτω δημοκρατία έχουμε... (Πλησιάζει προς την καλύβα). Αλλά, έτσι και πάρεις χαλβά, κακομοίρη μου, θα σου πάρει ο διάολος την μάνα και την μητέρα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... ναι!.. Τον πατέρα τον ξέχασες... (Πηδάει πάνω από τον Καραγκιόζη και εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού φωνάζοντας). Γεια σου, κονιόρδο!.. (Τραγουδάει χωρίς να φαίνεται). Σουμιώτισσα με το χλαβά... με το χλαβά... με το χλαβά... με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το σαράι). Α, ρε σβίγκο... κι έννοια σου!.. (Ξαναστρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Ρε, ποιανού έμοιασε αυτό το παιδί, θεμά το γονιό του; Μρ; Δεν θες να τό 'φτιαξε η Αγλαΐα με κάναν άλλον και να μου το ξεφούρνισε για δικό μου, η... η σιχαμένη; (Ξύνοντας το μετωπό του). Ε... λες; Μπα... θα είχε δείξει... Αλλά να μην πάρει καμιά στάλα ντι-νε-νέι κι από μένα... πού 'μαι κύριος; Τι να 'πώ;

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Εδώ είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Α... κατά φωνή... (Στην Αγλαΐα). Καλώς τηνε!.. Καλώς τηνε, την πέρδικα... που περπατεί λεβέντικα...

ΑΓΛΑΪΑ Καραγκιόζη, δεν αφήνεις τις σηδιές και να κοιτάξεις τι θα κάνεις... τα παιδιά πεινάνε. Δεν έχω τίποτα να τα πλανέψω... και χθες νηστικά κοιμηθήκανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα παιδιά... (με νόημα) ποια παιδιά;

ΑΓΛΑΪΑ Τα δικά μας... δεν έχουμε παιδιά; Τι... σου 'στριψε, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, αλλά... ώρες είναι. Πού θα μου πάει;

ΑΓΛΑΪΑ Μα, τι λες; Τι σου συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξύνει λίγο το μέτωπό του. Μετά το προτείνει στην Αγλαΐα σκύβοντας). Για κοίτα' 'δώ...

ΑΓΛΑΪΑ (Πλησιάζει και κοιτάζει). Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βλέπεις τίποτα; Κάνα σημάδι; Κάν' από 'φτό, τέλος πάντων;

ΑΓΛΑΪΑ Το σημάδι απ' το τσαρούχι του Μπαρμπαγιώργου βλέπω... τις προγκαδούρες... τίποτ' άλλο. (Κάνει λίγο πίσω. Σε άλλο τόνο). Με τα παιδιά, δεν μου είπες... τι θα γίνει; Πεινάνε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Εντάξει... σε λίγο θα φάνε.

ΑΓΛΑΪΑ Σε λίγο; (Εύθυμα). Δηλαδή... πόσο λίγο; Σε καμιά 'βδομάδα... κάνα μήνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε λίγη ώρα! Έχω στείλει τον Κολητήρη για ψώνια, έννοια σου... Αλλά μου έκανε κάτι νούμερα 'κεί πέρα... και κάπου μ' έβαλε σε σκέψεις... καταλαβαίνεις.

ΑΓΛΑΪΑ Τι να καταλάβω; Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου μοιάζει, ρε γυναίκα, για δικό μου αυτό το παιδί. Μπας και... τέλος πάντων, ξέρεις τώρα... Εννοείς τι εννοώ.

ΑΓΛΑΪΑ (Επιθετική). Τιι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Ε, να, τώρα... όπως και να το κάνουμε... ομορφούλα είσαι... τσαχπινούλα είσαι... Ζουμπουρλούδικη είσαι... Μήπως υπάρχει κάτι που ξέρεις εσύ... και δεν το ξέρω εγώ; Μμ; Μήπως πρέπει να κάνουμε και καμιά εξέταση ντι-νε-νέι, πού 'ναι και της μόδας;

ΑΓΛΑΪΑ Στον καθρέφτη έχεις κοιταχθεί ποτέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, γιατί;

ΑΓΛΑΪΑ Γιατί θά 'βλεπες ότι με τον Κολητήρη και τ' άλλα τα παιδιά μας έχετε την ίδια φάτσα, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, και;

ΑΓΛΑΪΑ Απόδειξη ότι είναι δικά σου παιδιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ή κάποιου που μου μοιάζει...

ΑΓΛΑΪΑ Μα, τι λες τώρα; Ξέρεις πολλούς να σου μοιάζουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν χρειάζονται πολλοί... ένας φτάνει.

ΑΓΛΑΪΑ Ούτε ένας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... ξέχασα... Μόλις μ' έφτιαξ' εμένα ο Θεός... το απέσυρε το καλούπι. (Σε άλλο τόνο). Λες νά 'ταν ελαττωματικό;

ΑΓΛΑΪΑ Δεν το απέσυρε, όπως λες... απλά το φύλαξε για τα παιδιά σου... Κατάλαβες; Έτσι γίνεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, ε; Μωρέ, μπράβο... δεν τό 'ξερα. Και δεν μου λες, δεν μου λες..

ΑΓΛΑΪΑ (Εύθυμα). Ό,τι θέλεις, άντρα μου... ό,τι θέλεις, κουβαλητή μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να και το δούλεμα... Αγλαΐα, κάτσε καλά!..

ΑΓΛΑΪΑ Δεν σε δουλεύω... απλά, σου θυμίζω κάποια πραγματάκια που δεν πρέπει να τα ξεχνάς, ιδιαίτερα όταν ανοίγεις συζητήσεις. Μμ; Γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή). Κοίτα', ρε, εκεί που μας χρωστάγανε... μας πήραν και το βόιδι!.. (Εκνευρισμένος). Τώρα εγώ... μ' αυτά και μ' αυτά, ξέχασα τι ήθελα να σε ρωτήσω.

ΑΓΛΑΪΑ Δεν πειράζει... μιαν άλλη φορά. Δεν χανόμαστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν χανόμαστε, αλλά ξεχνιόμαστε... (Μικρή σιγή). Α, ναι! Ρε γυναίκα... δεν είναι τόσο η φάτσα του Κολητήρη... αλλά η συμπεριφορά του... Κατάλαβες; Δεν μ' αρέσει. Δεν έχει κάτι από τους δικούς μου τρόπους...

ΑΓΛΑΪΑ Ευτυχώς, δεν λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ευτυχώς, δυστυχώς... δεν είν' εκεί το θέμα.

ΑΓΛΑΪΑ (Εύθυμα). Αλλά... πού είναι το θέμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αγλαΐα, κόψ' το δούλεμα! Εγώ σου μιλάω σοβαρά... Εδώ συμβαίνουν πράγματα!..

ΑΓΛΑΪΑ (Με δόση ειρωνείας). Σώωπα!.. Δηλαδή, τι πράγματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προηγούμενως, παιδί μου... του έλεγα να πάει να πάρει ελιές... αυτός επέμενε να πάρει χαλβά. Βρε καλέ μου... βρε έτσι, βρε αλλιώς... να πάρεις ελιές... Όχι αυτός, χαλβά. Ε, εγώ δεν κάνω τέτοια... Κατάλαβες; Δεν μπορεί αυτό το παιδί να είναι δικό μου!..

ΑΓΛΑΪΑ (Εκνευρισμένη). Ε... ά' να χαθείς... χαλβά!.. (Στρέφει αμέσως και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... όχι και χαλβά!.. (Της φωνάζει). Έλα 'δώ... Πού πας; (Μονολογεί). Άκου', χαλβά... Για να πάω μέσα. (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Ε, μανία με τον χαλβά!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Αχ... τι ωραία!.. Πάλι βολεύτηκα κάπως... Παναγίτσα μου... σ' ευχαριστώ, ο καημένος... σ' ευχαριστώ. (Προχωράει λίγο). Αλλά, ας αρχίσω αμέσως, γιατί έχω πολλή δουλειά να κάμω... πάρα πολλή δουλειά. (Ξεροβήχει δυο φορές και μετά αρχίζει δυνατά και αργά σαν τον ψάλτη που λέει τον Απόστολο). Ακούουουσατε... ακούουουσατεεε... μπέηδες, αγάδες, ντερβισάδες... Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακουούουσατεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όπα!.. Καλώς τα παιδιά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει). Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... 'α του πετάξω το καταβληχήλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σκάσε και τρώγε!.. Ακούς, να

του πετάξει το καταβρεχτήρι... να χαλάσει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο). Όποιος μπορέσει να του ειπεί ένα ψέμα... που εκείνος θα παραδεχθεί ότι πράγματι είναι ψέμα και όχι αλήθεια... θα παίρνει εκατό λίρες μπαξίσι... αλλιώς, θα τιμωρείται κατά την απόλυτη κρίση του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη, ακούουούσατεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας του). Τι έγινε, ρε μάστορα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ακούς; Αυτό με ήθελε ο αφέντης ο Ταχίρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να... ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης έχει σεκλέτια... και για να ξεσκάσει... καλεί όσους θέλουν να πάνε να του 'πουν ένα ψέμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψέμα; Αει στο διάλο!.. Δηλαδή... τι καθόμαστε... ε; Δηλαδή... απορώ πώς δεν έχουμε πάει ακόμη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... δεν είναι απλό!.. Ψέμα, ναι... αλλά, τι ψέμα; Χα... ψέμα, που να δεχθεί ο πασάς πως πράγματι είναι ψέμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για στάσου, ρε Χατζατζάρη... πάω 'γώ δηλαδή... και του αμολάω ένα ψέμα καραμπινάτο... που να κάνει μπαμ, που λέμε... τι θα μου 'πεί αυτός... ότι δεν είναι ψέμα, αλλά αλήθεια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί όχι; Στο χέρι του δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο χέρι του; Δηλαδή, πώς στο χέρι του; Επειδή είναι Βεζίρης; Άσα... δεν μας τα λέει καλά ο πολυχρονεμένος μας... Καθόλου καλά δεν μας τα λέει!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ το ξέρω... Εσύ, που νόμισες ότι θα μάζευε τους ψεύτες να τους μοιράζει λίρες... Ξυλιές θα τους μοιράζει ο Βεληγκέκας κι ο πασάς θα κάνει χάζι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα. Είδες, φίλε μου, τι σκαρφίζεται ο άνθρωπος, για να διασκεδάσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... αλλά δεν είναι μόνο η διασκέδαση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι!.. Πληροφορήθηκε ο Βεζίρης πως στον τόπο μας τελευταία πληθύνανε πολύ οι ψεύτες. Θέλει, λοιπόν, να τιμωρήσει τους πιο θρασείς από αυτούς... εκείνους δηλαδή που δεν διστάζουν να 'πούν ψέματα ακόμη και μπροστά του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά... κάποιοι μεγάλοι ψεύτες μπορεί και να τα οικονομήσουν κιόλας... Δεν γίνεται... κάποιος τρόπος θα υπάρχει, ρε Χατζατζάρη... Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ λέω να έρθεις να ντελαλήσουμε παρέα, γιατί μου είπε ο αφέντης ο Ταχήρ να πάω σ' όλους τους μαχαλάδες και στα γύρω χωριά. Καταλαβαίνεις... δεν θα τα προλάβω όλα μοναχός μου. Άντε, έλα να πάμε και μετά θα μοιραστούμε τα χρήματα που μου έδωσε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, αυτό θα γίνει έτσι κι αλλιώς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'ξηγήσω 'γώ. Άντε τώρα εσύ να ντελαλήσεις, μπας και προλάβεις μόνος σου... γιατί εγώ έχω άλλη δουλειά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν σου είπα; Όλο και κάποιος τρόπος θα υπάρχει να τοιμήσω τις εκατό λίρες, ρε. Δεν μπορεί... κάτι θα βρω να του 'πώ του πατσά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη βρεις κάνα μπελά μόνο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνοντας απειλητικά το χέρι του). Φεύγα... Φεύγα, γρουσουζή!.. Φεύγα. (Μαζεύει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φεύγω... φεύγω... (Προχωράει προσπερνώντας τον και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται και με φωνή που σιγά-σιγά χαμηλώνει). Ακούουουσατε... ακούουουσατεεε... μπέηδες, αγάδες, ντερβισάδες... Αγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακουουουσατεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, το μαλαγάνα... ούτε γραμμόφωνο να ήτανε!.. Για να ιδώ τώρα τι διάολο θα βρω να 'πώ του πατσά, που να είναι ψέμα και αυτός να μην μπορεί να 'πεί ότι δεν είναι. Κάτι πρέπει να βρω... κάτι.

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού. Μόλις βλέπει τον Καραγκιόζη). Α... να, εδώ πέρα κάποιος, που μπορεί να ξέρει τι ακριβώς θέλει ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης. (Πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Γεια σου, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας κι αυτός). Γεια σου και σένα, κύριε μελιτζάνε μ'!.. Τι χαμπάρια;

ΓΕΡΟΣ Καλά. Ήσουν εδώ προ ολίγου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', εδώ είμαι κάμποσες δεκαετίες.

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δεν κατάλαβες;

ΓΕΡΟΣ Ήσουν ή δεν ήσουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σου είπα... Εδώ.

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο!.. Γιατί, ξέρεις... δεν ακούω και καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό βλέπω.

ΓΕΡΟΣ Τον τελάλη τον άκουσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ τον άκουσα... εσύ τον άκουσες;

ΓΕΡΟΣ Τον άκουσα... πώς δεν τον άκουσα... (Σε άλλο τόνο). Μα, τα λέει ωραία ο φίλος μου ο Χατζηαβάτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φίλος σου ο Χατζατζάρης;

ΓΕΡΟΣ Ναι... και ο Χατζηαβάτης και ο Καραγκιόζης... Εγώ είμαι ο Σαμπάν αγάς, αν έχεις ακουστά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Μπάμιας κι αβγάς είσαι;

ΓΕΡΟΣ Ναι!.. Ελόγου σου ποιος είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... ποιος είμαι;

ΓΕΡΟΣ Μη μου 'πείς πως είσαι ο Καραγκιόζης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός είμαι.

ΓΕΡΟΣ Ωωω... με... με συγχωρείς, μπρε παιδί μου... δεν σε κατάλαβα. Ξέρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω... ξέρω... Δεν φτάνει που δεν ακούς... δεν βλέπεις κιόλας. (Σε άλλο τόνο). Τουλάχιστον κατά τα άλλα... καλά;

ΓΕΡΟΣ Πολύ καλά... πολύ καλά. Ελόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ καλά... πολύ καλά κι εγώ.

ΓΕΡΟΣ Να φανταστείς, από τότε που με βρήκες πεομένο στο χαντάκι και μ' έβγαλες... θυμάσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... τι να θυμάμαι; Άλλωστε, εσύ είχες πέσει... αν είχα πέσει εγώ, όλο και θα το θυμόμουνα.

ΓΕΡΟΣ Λέω που μ' έβγαλες αν θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα που μου το λες...

ΓΕΡΟΣ Ξέρεις... με πάνει πού και πού μια έτσι... αστάθεια. Πού και πού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, πού και πού... Κατά τα άλλα όμως... κυπαρισσάκι λυγερό!..

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν είπαμε; Πολύ καλά... πολύ καλά. Και τα χαντάκια τα προσέχω... Δεν ξανάπεσα από τότε σε χαντάκι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο ίσιωμα όμως, απ' ό,τι μαθαίνω;

ΓΕΡΟΣ Ε... μην ακούς... τα παραλέει κι ο κόσμος. (Σε άλλο τόνο). Αχ... γέμισε ο τόπος ψεύτες, Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΓΕΡΟΣ Κάποτε... είμαστε λίγοι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι ψεύτες;

ΓΕΡΟΣ Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είσαστε λίγοι;

ΓΕΡΟΣ Ναι!.. Μετρημένοι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ειρωνική έμφαση). Δαχτυλοδειχτούμενοι... ε;

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!.. Τώρα όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γίνετε πολλοί;

ΓΕΡΟΣ Ναι, βρε αδερφέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φαίνεται, έχει πέραση το επάγγελμα... Ε;

ΓΕΡΟΣ Δεν βαριέσαι. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, κάτι ήθελα να σε ρωτήσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν με ρωτάς;

ΓΕΡΟΣ Πώς είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω, ρώτα με ό,τι θες.

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν, δεν θα το πιστέψεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΓΕΡΟΣ Το ξέχασα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!..

ΓΕΡΟΣ Ναι. Ξέρεις... έχω κι ένα... έτσι προβληματάκι με την μνήμη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα;

ΓΕΡΟΣ Ναι... αλλά όχι πάντα. Πού και πού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... πού και πού κι αυτό... Κατά τα άλλα όμως;

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν τά 'παμε; Πολύ καλά... πολύ καλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τον ντελάλη κάτι ήθελες να με ρωτήσεις.

ΓΕΡΟΣ Ποιος, εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Α, ναι... Κατάλαβες τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου 'πώ... κατάλαβα και δεν κατάλαβα...

ΓΕΡΟΣ Κι εγώ, μπρε τζάνεμ. Σκέφθηκα να πάω στον Βεζίρη... να του 'πώ 'κεί πέρα ένα ψέμα, να... να το 'φχαριστηθεί... τέλος πάντων, τι ψεύτες είμαστε... αλλά κάτι δεν μ' αρέσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρώμα η δουλειά, δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... Μακριά!.. Κι εσύ... μην το αποκοτήσεις... Τ' ακούς; (Στρέφει προς το σαράι). Πάντα ν' αποφεύγεις τις κακοτοπιές. Γεια σου!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ τα χαντάκια!.. Άντε στο καλό. (Κατ' ιδίαν). Κακοτοπιές απ' την μια... λίρες απ' την άλλη... Μωρέ, κάτι θα βρω, δεν μπορεί...

Σκηνή Γ'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται που απαγγέλλει αργά-αργά και μακρόσυρτα το στιχάκι του). Μένα με λέν' σμορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και συνεχίζει, ενώ σιγά-σιγά προχωράει προς την καλύβα). Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε... βρε, καλώς τονε το Ζαχαρία, το Μορφονιό... το φίλο μου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζει). Χαίρετε, κύριε Καραγκιόζη!.. Τι κάνετε, ουίτ... καλά; Σπίτι όλοι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλοι καλά είμαστε, ρε Ζαχαρία... Εσύ... η μαμά σου καλά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Η μαμά μου καλά είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έσύ... (αρνητική κίνηση χεριού) όχι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ καλά είμαι, ουίτ... μόνο, ξέρετε... είμαι λιγάκι ταραγμένος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί, μωρέ, είσαι ταραγμένος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακούσατε, ουίτ... τον ντελάλη τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον άκουσα, πώς δεν τον άκουσα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ τον άκουσα, ουίτ... και στην αρχή μου μπήκε μια ιδέα... και μετά μ' έπιασε αγωνία... και μετά ταραχή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για, για... για ξαναπές τα με δικά σου λόγια.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακούστε, ουίτ... μου μπήκε η ιδέα να πάω κι εγώ στον κύριο Βεζίρη, να του ειπώ ένα ψέμα, ουίτ, και να εισπράξω τις εκατό λίρες, για να ξεκινήσω μια δουλίτσα, που είμαι νέος και άνεργος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ καλή ιδέα... Μπράβο!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Στην υλοποίηση όμως, ουίτ... δυσκολεύομαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δυσκολεύεσαι, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, κύριε Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στην... υλοποίηση;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακριβώς, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... δεν μπορείς να βρεις κάποιο ψέμα να το 'πείς στον πατσά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι... το ψέμα το έχω βρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Φοβάμαι, κύριε Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φοβάσαι, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, πολύ... Και είμαι, ξέρετε... και λιγάκι ντροπαλός, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', Μορφονιέ μου... με το φόβο και με την ντροπή δεν γίνεται υλοποίηση. Γίνεται;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Λυπημένα). Δεν γίνεται... δυστυχώς. Γι' αυτό με έχει πιάσει, ουίτ, αγωνία και ταραχή μεγάλη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεγάλη, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είναι, βλέπετε, οι εκατό λίρες στη μέση... αλλιώς, δεν θα μ' ένοιαζε καθόλου, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα σ' ένοιαζε καθόλου... ενώ τώρα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τώρα... φοβάμαι, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες, ρε Ζαχαρία... αλήθεια, τι φοβάσαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Την τιμωρία, τι άλλο; Αν ο κύριος Βεζίρης δεν δεχθεί το ψέμα μου, απ' ό,τι κατάλαβα, ουίτ... θα με τιμωρήσει και μάλιστα με όποια τιμωρία εκείνος θελήσει. Ή μήπως, ουίτ... δεν τα κατάλαβα καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, καλά τα κατάλαβες... Και μάλιστα πάρα πολύ καλά!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βλέπετε; (Μικρή σιγή). Τουλάχιστον, να ξέραμε, ουίτ, την τιμωρία... να προετοιμαζόμουνα ψυχολογικά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... με το ξύλο πώς τα πας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πώς είπατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξύλο, λέω, ρε... ξύλο από τον Βεληγκέκα... δεν έχεις φάει ποτέ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πώς... πώς... δυο-τρεις φορές... Άλλωστε, όλος ο κόσμος έχει φάει ξύλο από τον Βεληγκέκα... Εσείς, ουίτ, δεν έχετε φάει ξύλο από τον Βεληγκέκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σήμερα, όχι ακόμη... αλλά, όπου νά 'ναι. Τι ώρα είναι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα κοντεύει μεσημέρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μέχρι τ' απογιοματάκι... θα τις εισπράξω. (Φέρνει το χέρι του στην μύτη). Το... το οσφραίνομαι... έρχεται στειλιαρόβροχο! (Κατεβάζει το χέρι του).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια, ουίτ... πιστεύετε ότι η τιμωρία θα είναι ξύλο από τον Βεληγκέκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι άλλο, μωρέ; Χάζι θέλει να κάνει ο πατσάς... δεν είναι κακός άνθρωπος.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λέτε, δηλαδή, να πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε... αν το ψέμα σου είναι κάπως καλό... ναι, να πάς! Άκου', λει... Αλλά, αν δεν είναι... άστο καλύτερα... Μην πας και γυρεόντας για κάνα μπερντάχι.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Να σας το 'πώ, να μου 'πείτε τη γνώμη σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, όχι; Σε ακούω.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λοιπόν... ως γνωστόν, εγώ είμαι πάρα πολύ όμορφος, ουίτ... Ε, θα πάω και θα του 'πώ ότι είμαι άσχημος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελάει). Χα, χα... Τι έκαμε, λέει; Χα, χα, χα, χα!... Τι θα του 'πείς; Τι θα του 'πείς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Απορεί). Ότι είμαι άσχημος, ουίτ!.. Γιατί γελάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... γιατί... (Προσπαθεί να τα μπαλώσει). Γιατί δεν ξέρεις, Ζαχαρία μου, πώς σε βλέπει εκείνος. Μη γελιέσαι που οι δικοί σου άνθρωποι σε βλέπουνε όμορφο... Χα... Ο Βεζίρης... μπορεί να σε βλέπει άσχημο. Τι μπορεί; Σίγουρα σε βλέπει άσχημο και μάλιστα πάρα πολύ!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μμ... κατάλαβα, ουίτ. Δεν θα δεχθεί ότι είναι ψέμα... οπότε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Για στάσου, ρε, μια στιγμή... κάτι σκέφθηκα. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες... θες να κερδίσεις τις εκατό λίρες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ, ναι, κύριε Καραγκιόζη... βοηθείστε με, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν, απλά, θα πας στον Βεζίρη και θα του ειπείς το στιχάκι σου... ότι σε λένε Μορφονιό, σε λέν' κρυφό καμάρι... Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Τον διορθώνει). Χρυσό... (Σε άλλο τόνο). Κι αυτός, τι; Θα μου ειπεί, ουίτ, ότι αυτό δεν είναι ψέμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... κι εσύ τότε του λες ότι και η κόρη του που σε είδε, ξετρελάθηκε... κι επειδή κι εσύ την αγαπάς κι είσαι και καλό παιδί, να σου τη δώσει γυναίκα... Γι' αυτό τι λες να σου 'πεί, ότι είναι αλήθεια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε, όχι βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Κόριε Καραγκιόζη, τι να σας 'πώ; Είστε μεγαλοφυία! Ευχαριστώ, ουίτ. (Αποφασιστικά). Θα πάω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο). Να πας!.. (Πιο ήπια). Άντε... και καλό κουράγιο. (Στρέφει προς την καλύβα του. Κατ' ιδίαν). Να πάω κι εγώ μέσα να σκεφθώ τίποτα. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Στρέφει προς στο σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε να ιδείς ποιος χτυπάει την πόρτα... τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, τσαμπούκ-τσαμπούκ,

εφέντ'!(Ακούγεται που κατεβαίνει με ποδοβολητό. Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με φόρα, αλλά αμέσως στρέφει και εξέρχεται πάλι προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πω πω πω... το καημένο... Φτου!.. Φτου!.. Φτου!.. (Σιγή). Πόγια, εφέντ'... πο, ξωτικό κάτου!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα, τι 'ν' αυτά που μου λέγεις (Σε άλλο τόνο). Ταχέρ, πήγαινε να ιδείς τι λέει ο Δερβεναγάς...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως, Βεζίρη μου... θα πάω εγώ... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Στον Μορφονιό). Καλώς τον... Ποιος είσαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Απαγγέλλει αργά-αργά και μακρόσυρτα). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΤΑΧΗΡ Μπράβο!.. Και τι ζητάς;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Σε ταραχή. Απαγγέλλει πάλι το στιχάκι του με τον ίδιο τρόπο). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι...

ΤΑΧΗΡ Αυτό το άκουσα... θέλεις κάτι άλλο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Αρχίζει να τα χάνει). Ουίτ... (Συνεχίζει). Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει...

ΤΑΧΗΡ Ωραία... ωραία... ποιος τη χάρη σου!.. Πάρα κάτω... τι ήρθες να κάνεις εδώ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Σε πλήρη αμηχανία). Ουίτ... (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ Πήγαινε, άνθρωπέ μου, από 'κεί που 'ρθες. Άντε, μπράβο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Φταρνίζεται). Αμψού!.. (Εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποίος ήταν, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Χα!.. Κάποιος, Βεζίρη μου, που έλεγε και ξανάλεγε ότι τον λέν' ομορφονιό...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα; Και ήταν όμορφος, ωρέ;

ΤΑΧΗΡ (Εόθυμα χωρίς να φαίνεται). Αστειεύεστε, πολυχρονεμένε μου; Εδώ, ολόκληρος Βεληγκέκας και πήρε δρόμο... τον πέρασε για ξωτικό. Χα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και τι ήθελε;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Αυτό... δεν μου είπε κάτι άλλο.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κανένας παλαβός θα ήταν... ή κάποιος που είχε έρθει για το ψέμα και τά 'χασε... (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Αυτό, αυτό...

Σκηνή ΣΤ'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Έεε... ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε κεράσω τι πίνεις!.. Έεε... ρε Βαγγελίστρα μου Μεγαλόχαρη... έτσι και 'ξηγηθείς τούτη τη δόση στο εντάξει και παντελονιάσω τις εκατό λιρίτσες... θά 'χεις κι εσύ, νά 'με, κάποιο τάμα που σου οφείλω... σαν βουάρ!.. Αλλιώς, και ένεκα και η στεγνότη', νά 'με, και με το μπαρδόν δηλαδή... δεν βλέπω να φέρνω στη χάρη σου ούτε σπυρί λιβάνι, που λένε, στον αιώνα τον άπαντα, νά 'με... Αντιλαβού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, καλώς τονε τον Σταύρο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ρε Καραγκιοζάκο, μόρτη!.. Τι έγινε, νά 'με; Όλα καλά; Τα γυναικόπαιδα 'ντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ας τα λέμε, ρε Σταύρο... δεν θα μας πείραζε όμως, αν είμαστε και λίγο καλύτερα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι, ε; (Μικρή σιγή). Ο φίλος μου ο Κολητηράκος... είναι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ερευνητικά). Γιατί έτσι... σπέσιαλ ενδιαφέρον γι' αυτόν;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ένεκα που τον πάω, ρε μάγκα, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε... αυτός σου κολλάει άγρια, όταν σε πετυχαίνει πουθενά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσχετον... είναι τσίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Σαν να μη μου τα λες καλά, Σταύρακα... (Με υποψίες). Λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπες τίποτα, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να... λέω... (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Για πού με το καλό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μυστικόν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε... λέγε τώρα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είπα! Και κάν' τηνε με ελαφρά πηδηματάκια, νά 'με... για ν' αναλάβω δράση... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ντζάσε... υπάρχει λόγος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να φύγω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, μα τι σου λέω τόσην ώρα, μωρ' αδρεφάκι μου, νά 'με; Ντζάσε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... αυτό λες...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσα αυτό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τότε, έντζασα... έντζασα! Άκου', λέει... Αμέσως!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας του). Άντε, γεια!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γειάσα!.. (Στρέφει προς το σαράι και προχωράει αργά. Μονολογεί). Μια ζωή σε ξέρουμε, ρε Καραγκιοζάκο... ξύπνιος μεν, λέρα δε... Τόσο!.. Τώρα θα σε μάθουμε; (Εμπαικτικά). Άντε, γεια!.. Άντε, γεια!.. (Προχωράει πιο γρήγορα, πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Ίσα, ρε ψευτόμαγκες!.. (Ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω). Πόρτα, ρε... πλάκωσε ο Σταύρακας... ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται να κατεβαίνει αργά τις σκάλες και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... Οσκελντίν!.. Καλώς τον..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Κάνοντας υπόκλιση). Πασά μου... τα σέβη μου!.. (Αφού σηκωθεί). Εγώ ήρθα, νά 'με, εδώ και ενώπιόν σου για τα καθέκαστα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν κατάλαβα... Περί τίνος πρόκειται;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ασαυτά!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ποια αυτά; Σου είπα... δεν καταλαβαίνω ποιο είναι το θέμα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ο ντελάλης, πασά μου... ελόγου σου δεν τον έβαλες να ντελαλήσει τα... τα καθέκαστα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... μάλιστα! Αν κατάλαβα καλά... έχεις έρθει για κάποιο ψέμα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τό 'πιασες... Ορθώς αντελήφθης!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Το λοιπόν;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το λοιπόν, πολυχρονεμένε μου... εμένα, νά 'με, που με βλέπεις... ψέματα δεν λέω, καθόσον μάγκας, ντόμπρος και μπεσαλής, νά 'με!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλιστα... και μπεσαλής.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι... έτσι!.. Αλλά... ένεκα, νά 'με, η περίπτωση... και η περίπτωση... και ένεκα και η γενικότερη στεγνότη', νά 'με, Βεζίρη μου... ε, θα σου 'ξηγηθώ σκουληκιάρικα... και με το μπαρδόν, νά 'με... Σωστός;

ΒΕΖΙΡΗΣ Έννοείς, θα μου 'πείς κάποιο ψέμα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ακριβώς!.. Μέσα είσαι.. (Με τουπέ). Το οποίον... εμένα που με βλέπεις... διαθέτω δόναμις μεγάλη, ατόφια κι υπερφυσική, νά 'με!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με ειρωνικό θαυμασμό). Ατόφια και υπερφυσική!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Καθότι, νά 'με... αλέγκρος και άγαρμος... κι άλλο που να σου λέω... κι άλλο που να μου λες!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με απορία). Εγώ... τι να σου λέω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τίποτα, νά 'με... ο λόγος το λέει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... για συνέχισε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θέλω να 'πώ δηλαδή, πασά μου, ότι... έτσι και είχε η γης ένα χαλκαδάκι... θα την εσήκωνα με το μικρό μου δάχτυλο, νά 'με. (Κάνοντας αργή ανυψωτική κίνηση με το χέρι του). Ετοινά!.. Με πιάνεις;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό όμως, αγαπητέ μου, δεν είναι ψέμα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με απορία). Μπαρδόν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Λέγω... αυτό δεν είναι ψέμα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τι... αλήθεια είναι, νά 'με;

ΒΕΖΙΡΗΣ Για να το λες εσύ, ο Σταύρακας... ο ντόμπρος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μμ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ο μπεσαλής;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δε... δε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Που δεν λες ψέματα ποτέ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, δεν είπαμε... η περίπτωση;

ΒΕΖΙΡΗΣ Σε καμιά περίπτωση!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η περίπτωση;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τίποτε... τίποτε!.. Ο άνθρωπος που λέει την αλήθεια, την λέει σε κάθε περίπτωση, σε κάθε περίπτωση.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Στάσου, ρε μεγάλε!.. Τώρα εγώ δηλαδή... κάνω, νά 'με, μία ετοινά... (κίνηση του χεριού) και σηκώνω τη γη; Πώς... γίνεται αυτό;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όταν το λέει κάποιος σαν κι εσένα, που δεν λες ψέματα ποτέ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, αλλά... (με έμπνευση) δε... δεν έχω και παστό, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Απορεί). Παστό... τι παστό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αυτό που 'λεγε ο άλλος... ο αρχαίος, ντε!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με ενδιαφέρον). Τι έλεγε δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δώσ' μου παστό... και τη γη σηκώσω...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διορθώνει). Κινήσω... (Επαναλαμβάνει ορθότερα). Και ταν γαν κινάσω... αν εννοείς αυτό που είχε ειπεί ο μεγάλος Αρχιμήδης. (Με έμφαση). Δος μοι πα στοω και ταν γαν κινάσω. Δηλαδή κινήσω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τώρα.... κουνήσω... σηκώσω, δεν θα τα χαλάσουμε, νά 'με, πασά μου... Το θέμα είναι ότι χρειάζεται παστό... κι εγώ, νά 'με, δεν έχω... Νομίζω; Ούτε κι ο Αρχιμήδης είχε, νά 'με. Γιατί, νά 'με... δεν πρόκειται για παστό, ξέρω 'γώ, χοιρινό ή ψάρι... αλλά για το πού θα σταθώ, για να τη σηκώσω τη γη... Με πιάνεις; Δεν έχω κάπου. Άρα... νυξ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Αν είχες όμως, αγαπητέ μου... θα την σήκωνες... δεν θα την σήκωνες; Το ίδιο κι ο Αρχιμήδης... εννοείται, θα την κινούσε. Μμ; Τι λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χλωμό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... το ψέμα σου δεν γίνεται δεκτό... και, όπως καταλαβαίνεις... δεν θα εισπράξεις τις εκατό λίρες. Αλλά ούτε και θα τιμωρηθείς!.. Κι αυτό να το χρωστάς στον Αρχιμήδη, που, όταν ήμουν νέος, με είχε μαγέψει με τις εφευρέσεις του και τις ανακαλύψεις του... Άντε να πας στο καλό... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια!.. (Μόνος). Τώρα, τι έγινε, νά 'με; Δε βαριέσαι... τί 'χαμε... τι χάσαμε... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού και αυτός).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωωω... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε, μπαρτζολέτα, όπου σκαρφίσθηκε ο σιόρο Βεζίρος μας... Πλερώνει, λέει, εκατό λιρόπουλα... σ' όποιον πάει και του ασκολτοάρει ψευτιά, αλλά τι ψευτιά... ούτε που το κατάλιαβα, ο πόβερους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Βρε... καλώς τον Νιόνιο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με υπερβολικό ενθουσιασμό). Ωωώ... καλιώς το μόμολο τη πόρτας τη κολάσεως!.. Τι κάνεις, μομολιάκι μου; Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, φιόρο μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... (Σε άλλο τόνο). Και... πώς από 'δώ, ρε ξεπεσμένε κόντη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άκουσα, ψυχούλια μου, τον ντελάλη τον σιόρο Χατζηαβάτο αμπονόρα, όπου έλεγε, παναπεί, πως ο σιόρο Βεζίρος μας γυρεύει ψεματούρη να του ειπεί ψέμα, αλλά... αληθινό ψέμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αληθινό, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Και θα του δώσει, λέει, και ρεγάλο εκατό λιρόπουλα... (Σε άλλο τόνο). Εσύ, τζόγια μου, τον άκουσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', πώς δεν τον άκουσα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έτσι δεν έλεγε; Έτσι δεν έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, έτσι έλεγε, μόνο πού 'χε και συνέχεια...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παναπεί... ότι, εάν το ψέμα δεν είναι, όπως είπες, αληθινό, όχι μόνο δεν θα πάρει λίρες, αλλά θα τιμωρηθεί κι από πάνω. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το εκατάλιαβα... Αλλά ποια θα είναι η τιμωρία, ξέρεις ελόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω ακριβώς... αλλά μάλλον προπόνηση θέλει να κάνει του Βεληγκέκα ο πασάς, για να τον έχει σε φόρμα... Οπότε, στειλιάρι μου μυρίζει πολύ... αλλά και φυλακή.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!.. Αρέστο; Αρέστο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρέστο! Αλλά, γιατί ρωτάς... σκέφτεσαι να πας κι εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, το σκέφτομαι, ο άτιμος!.. Εκατό λιρόπουλα είναι αυτά, Καραγκιόζο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελώντας). Χα... Νιόνιο... θα σε στειλιαρώσουνε!.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν με νοιάζει... διόλου δεν με νοιάζει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σοβαρεύει). Νιόνιο... θα σε μπαγλαρώσουνε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καραγκιόζο, τό 'χω αποφασίσει, παναπεί, και δεν κάνω πίσω... με τίποτοι δεν κάνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τίποτοι; Καλά... εσύ θα μετανιώσεις.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, να μετανιώσω, ψυχή μου... Να μετανιώσω, παναπεί... μα, για κάτι, όπου έκαμα. Γιατί, όταν μετανιώνεις για κάτι, όπου έκαμες, Καραγκιόζο... μετανιώνεις μία φορά. Όταν όμως, ψυχή μου, μετανιώνεις για κάτι, όπου δεν έκαμες... μετανιώνεις... κάθε μέρα μετανιώνεις!.. Κι εγώ, άμα δεν πάω... κάθε μέρα θα μετανιώνω, όπου δεν επήγα. Εκατάλιαβες; Όπου δεν επήγα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραίο αυτό που είπες!.. Πού το διάβασες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... αυτό... από 'ναν Κεφαλλονίτη τό 'χα ακούσει κάποτε και μού 'χει μείνει στο τσερβέλο μου... για πάντα μού 'χει μείνει. (Σε άλλο τόνο). Ξέρεις, εμείς με τους Κεφαλλονίτες δεν έχουμε και πολλά... αλλά ευτούνος, τζόγια μου, διαβολεμένος ήτουνα!.. Όλο κάτι τέτοιες παρόλες έλεγε, ώσπου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Ωσπου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τον πήγανε αρέστο... ισόβια τον πήγανε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' αυτά που έλεγε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει, κάτι... κάτι έκαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... κάτι έκαμε!.. (Σε άλλο τόνο). Και δεν μου λες, ρε... γί' αυτό που έκαμε... μετάνιωσε μια φορά ή μετανιώνει ακόμη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... Νιόνιο... για 'μέρεψε... Για χαλάρωσε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και λες, τζόγια μου, να μην πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε... αν έχεις βρει κάτι να 'πείς στον πασά κι εκείνος να παραδεχθεί ότι είναι ψέμα... να πας. Αλλιώς... μμ; Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, θα του ασκολτσάρω ψευτιά, όπου θα πέσει... ξερός θα πέσει!.. (Μικρή σιγή). Αλήθεια, Καραγκιόζο... τι λες να τού 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα κάλαντα!.. Ρε, μουρλός είσαι; Άμα ήξερα εγώ, δεν θα πήγαινα να του το ειπώ μοναχός μου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άσε, και ξέρω ελόγου μου... Πάω. Γεια σου, ψυχή μου Καραγκιόζο!.. (Στρέφει και προχωράει αργά προς το σαράι). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, Νιόνιο... και με τη νίκη!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σταματάει και χωρίς να στρέψει). Αλήθεια, ωρέ Καραγκιόζο... άμα τού 'πω για τη σκύλα μας την Περδίκω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκανε η σκύλα σας η Περδίκω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Στρέφοντας). Α, δεν το ξέρεις; Δεν το ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έκαμε, παναπεί... δώδεκα σκυλόπουλα έκαμε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, και; Σκύλα είναι... σκυλόπουλα έκανε. Ψέμα είν' αυτό; Νά 'κανε κάτι άλλο... ξέρω 'γώ, τίποτα γουρουνόπουλα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εντονα). Ωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται και κάνει λίγο πίσω). Τι 'ναι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Ηπιότερα). Καλιά λες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Τι λέω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γουρουνόπουλα θα τού 'πω πως έκαμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας προς την καλύβα). Μωρέ, δεν πά' να του 'πείς πως έκαμε και γαϊδουροπούλια... (Σε άλλο τόνο εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Αφού σε τρώει η πλάτη σου...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Στρέφει και πλησιάζει στο σαράι). Βόχθα με, Άγιε μου... (Χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Ωρέ, παιδόπουλα!.. (Κάνει πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με φόρα. Άγρια). Πόγια, ωρέ Φράγκο!.. Πο, τι να χαλεύεις και να σκούζεις και να φκιάχνεις σαμαντά; Α;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... σιορ-Βεληγκούκα μου!.. Τι κάνεις, τζόγια μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (πιο έντονα) καλιά 'σαι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, κρέν', ωρέ μπεζεβέν', τι να χαλεύεις... κι άσ' τις τσιριτσάντζουλες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ήρθα, απού λες, ψυχούλια μου... (Χαμηλόφωνα). Βόχθα με, Άγιε, βόχθα με! (Δυνατά). Ήρθα, παναπεί....

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Αρχίζει να εκνευρίζεται). Άι μπακαλούμ!.. Πόγια, κρέν', ωρέ χαμένε: τι δουλούλα ήρθες να κάμεις 'σια 'δώ, α;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ήρθα, παναπεί... για την ψευτιά ήρθα... όπου έλεγε ο ντελάλης πως θέλει ο σιόρο Βεζίρος μας... Εκατάλιαβες; Μέσα είναι η αφεντιά του;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και

εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ'!.. Πο, το κακορίζικο το Φράγκο νά 'ναι κάτω και να χαλεύει το αφεντιά σου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πολύ καλά, Δερβεναγά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Βόχθα με, Άγιε μου, βόχθα με... μη μού 'ρθει, παναπεί, κανέννας κόλπος εδωπά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Καλώς τον!.. Οσκελντίν...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καλό νά 'χεις, πασά μου... και τα σεβάσματά μου ούλα στην αφεντιά σου!

ΒΕΖΙΡΗΣ Να είσαι καλά. Ε...άκουσες τον τελάλη και ήρθες για το ψέμα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Εξεπιτούτου για την ψευτιά αριθάρια.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πώς ονομάζεσαι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Αρχίζει να τα χάνει). Εγώ; Εγώ, παναπεί... ή... ή

ο αδρεφός μου ο Άντζουλος;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Απορεί). Μα... φυσικά, εσύ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ξέρεις, παναπεί... (Κατ' ιδίαν). Βόχθα με, Άγιε μου, βόχθα με. (Στον Βεζίρη). Εγώ, σιορ-Βεζίρο μου... εγώ, όπου με βλέπεις... εγώ, παναπεί...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εσύ... εσύ... Τι εσύ, τζάνεμ; Τ' όνομά σου ζήτησα να μου 'πείς.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τα έχει χαμένα). Εγώ, απού λιεζ... Εγώ... εγώ δεν είμαι 'γώ... Δεν είμαι 'γώ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν είσαι εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει!.. Δεν είμαι!.. Μπα... που είμαι!.. Μπα... που είμαι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ψέμα είναι αυτό;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με έμπνευση). Νάισκε!.. Ψευτία είναι... ψευτία... (Χαμηλόφωνα). Σ' ευχαριστώ, Άγιε μου. (Στον Βεζίρη). Ψευτία είναι, απού λες, σιορ-Βεζίρο μου... και μπράβο σου και ξαναμπράβο σου, όπου το εκατάλιαβες, παναπεί!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Αρχίζει να εκνευρίζεται. Ξεροβήχει). Μάλιστα!.. Καλά... και ποίος είσαι, αφού δεν είσαι εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τα χάνει πάλι). Είμαι... είμαι... (Χαμηλόφωνα). Βόχθα με, Άγιε μου... βόχθα με!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εκνευρισμένος). Ε, μα επί τέλους, λέγε: ποίος είσαι, τέλος πάντων;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με έμπνευση). Α... είμαι... ο αδρεφός μου είμαι! (Χαμηλόφωνα). 'Φχαριστώ, Άγιε μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Θυμωμένος). 'Ωστε έτσι, λοιπόν, ε; Δεν είσαι εσύ, αλλά ο αδελφός σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νάισκε... νάισκε, ψυχή μου!.. Ο αδρεφός μου ο Άντζουλος είμαι... (Σε άλλο τόνο). Ψευτία δεν είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... αυτό δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Μπορεί να είναι και αλήθεια... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε πιάσε αυτόν τον ηλίθιο απ' έξω, δώσ' του ένα μπερντάχι καλό-καλό και πήγαινε τον κατ' ευθείαν στο γκιζνάνι. Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά!.. Πο, να το πασίνω, εφέντ', το χαμένο... τσαμπούκ-τσαμπούκ!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Κατ' ιδίαν). Ωωώ!.. Τι έκαμε λέει; Ωρέ, ψευτιά δεν ήθελε; (Σε άλλο τόνο). Ωχ, συμφορέλια σου, Διονύσιε!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού με άγριες διαθέσεις). Πόγια, ωρέ κατεργάρο... Πρα, ωρέ!.. Γκιτ... Γκιτ... Μέσα!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... Τι έκαμε, λέει... μέσα; Για ποίο λόγο, για ποία φιάστα, για ποίο ντοκουμέντο και για ποίο κουάλε, εκατάλιαβες; Να

μου ασκολτσαρείς, παναπεί, το προπαίτιο... για να σου ασκολτσαριστώ στο σεντιμέντο... Γιατί με πας αρέστο, σιορ-Βεληγκούκα μου;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Σουος, ωρέ φραγκοκόκορα!.. Πόγια, να το διατάζει το εφέντ'... (Τον αρπάζει). Αχάει... γκελ... γκελ!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σία, ψυχούλα μου!.. Σία, τζόγια μου... Σία... και θα μου τσαλακώσεις το βελαδόνι μου και το ψηλό μου το καπέλο... Μόντε-μόντε!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πρα, ωρέ!.. Μέσα... μέσα... (Τον χτυπάει). Αχάει!.. Κακή σ', κακή σ' μέρα και μαύρη... μπεζεβέν'!.. Άει, γκιτ... γκιτ!.. (Τον τραβάει και τον χτυπάει συνέχεια εξερχόμενος μαζί του προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σία... Σία!.. Μόντε-μόντε!.. Μόντε-μόντε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη αναπολιτική μουσική. Προχωράει με κωμικές κινήσεις, ώσπου η μουσική σταματάει. Αρχίζει να μονολογεί). Έχε... τώρα εγκώ να παγκαίνει Πασά, 'πεί ψέμα... 'Πεί καλό-καλό ψέμα... πάρει εκατό λίρες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μου φαίνεται, τον ξεσκόνισε κανονικά τον Νιόνιο ο Βεληγκέκας. Για να πά' να ιδώ. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά! Βρε, καλώς τον Σολομό, τον φίλο μου!

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... εμένα παγκαίνει πασά 'πεί ψέμα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα, ρε!.. Δηλαδή... είσαι, που λέμε, έτοιμος για όλα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εγκώ άκουσα ντελάλη... βρήκα καλό-καλό ψέμα, πάει 'πεί πασά... Εσύ, κουζούμ, αφήνεις εμένα... ξέρει εγκώ. Έτοιμος γκια όλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό βλέπω... μπράβο!.. Οπότε... να σ' αφήνω εγώ... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Άντε, γεια!.

ΕΒΡΑΙΟΣ (Στρέφοντας προς το σαράι). Αντίος!.. (Με κωμικές κινήσεις πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα του σαραγιού και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!.. Τι ζητάς;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε, εγκώ ήρθε 'πεί αφεντιά σου προσκυνήματα... και ψέμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... πολύ ωραία!.. Πώς ονομάζεσαι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... όνομα δικό μου: Σολομών... Έχε... Αδερφό δικό μου: Ααρών... Αδερφή δική μου: Ρεβέκκα... Πατέρα: Ισάακ... Μάνα: Σάρα. Έχε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εβραϊκής καταγωγής, ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... όλοι, όλοι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ωραία, λοιπόν... ακούω το ψέμα σου.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... πολλοί-πολλοί Εβραίοι... εμπόριο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, το γνωρίζω αυτό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... φαμίλια δική μου... εμπόριο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ φυσικό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εγκώ Σολομών... εμπόριο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ωραία... Πού το ψέμα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... όλοι, όλοι που κάνουν εμπόριο, λένε ψέματα... εγκώ Σολομών... όκε!

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό είναι καλό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Όλοι, όλοι που κάνουν εμπόριο, κάνουν παζάρι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Έχω ακουστά.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εγκώ Σολομών... ποτέ!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... εσύ κάνεις εμπόριο, αλλά δεν λες ψέματα ούτε κάνεις παζάρια όπως οι άλλοι... Αυτό θες να μου 'πείς;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... αυτό, αυτό. Αλλά, ψέμα... Κέρδισα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Γιατί;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εμπόριο χωρίς ψέμα, πάει; Έν πάει... Εμπόριο χωρίς παζάρι, πάει; Έν πάει... Έν πάει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάει... Πάει...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έν πάει... Έν πάει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάει, γιατί οι καλοί έμποροι είναι όλοι τους ειλικρινείς και τίμιοι... δηλαδή ντόμπροι. Μόνο οι κακοί έμποροι και οι απατεώνες λένε ψέματα και κάνουν παζάρια ακόμη και για γούστο... Αλλά, απ' ό,τι γνωρίζω... εσύ δεν είσαι απατεώνας... είσαι ένας καλός έμπορος. Έτσι;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Μπερδεμένος). Έχε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Άρα, το ψέμα σου δεν γίνεται δεκτό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε; Πάει... έκασα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι. Και, πιστεψέ με, καλύτερα... γιατί, αλλιώς, θα πρέπει να δικαστείς σαν απατεώνας. Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συγκαταβατικά). Εχέεε!.. Καταλαβαρδούγκος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Η τιμωρία σου, που έχασες, θα είναι φυλάκιση δύο ημερών. (Στρέφει προς το σαράι). Ακολούθησέ με, λοιπόν. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εγκώ ακολουθάει αφεντιά δική σου. Εγκώ φυλακή δύο ημέρες. (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού μονολογεί με λύπη). Έχε... μαμαλούκος, Σολομών!.. Μαμαλούκος...

Σκηνή Ζ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, που σύντομα σταματάει). Ωρέ, δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα κι να διείς τι έσκουζε εκείό το σκουφολόι η Χατζατζάρ'ς... (Στρέφει και χτυπάει δυνατά την πόρτα της καλύβας φωνάζοντας). Πού είσι, ουρέ Καραγκιόσοοοζ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται φωνάζει). Σιγά, ρε όρνιοοο!.. (Αμέσως εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ρε, μπάρμπααα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμμμμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ, να γίνεις και που σε μάθαινε... Κάτσε καλά!.. Θα μου την γκρεμίσεις την παράγκα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν να μην προηγήθηκε τίποτε). Γεια σ', ουρ' ανηψούδ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φανερά ενοχλημένος). Καλώς τονε!.. Πώς κι από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ήρθα να σι διώ, μαθές.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πιο μαλακά). Μπάρμπα μου, μπαρμπούλη μου... νά 'ρχεσαι να με βλέπεις, όποτε θέλεις, αλλά μη χτυπάς την πόρτα. Σειέται ολόκληρη η παράγκα... κι είναι κι ετοιμόρροπη. Μη με ξεσπιτώσεις τον φουκαρά. Να σφυρίζεις κλέφτικα κι εγώ τσουπ... βγήκα με την μία... Μμ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν να μην του μίλησε κανένας). Δεν μ' λες... άκουσες 'κειόν τον κατσουλιέρο τον Χατζατζάρ', από 'σκουζε του γιόμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το μεσημέρι; Ναι, τον άκουσα... Εδώ έσκουζε λίγο νωρίτερα. Γιατί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι σε νοιάζει εσένα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αρπάζει απειλητικά). Κρένε μ', γιατί θα σ' αφαλουκόψου, θεουκιρατά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, ρε μπαστουνόβλαχε!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θα μου πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ... άσε με.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αφήνει). Άει... κρένε μ'.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, ρε μπάρμπα... έλεγε πως όποιος πάει και 'πεί στο Βεζιρη ένα καλό ψέμα, που ο Βεζιρης να μην μπορεί να 'πεί ότι δεν είναι ψέμα... θα παίρνει εκατό λίρες. Κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μούκου!.. Κάν' το μου λιανά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λιανά, ε; Να, μωρέ, μην είναι κানা ψέμα, που να μπορεί ο πασάς να 'πεί ότι και καλά... είναι αλήθεια. Αυτό. Γκέγκε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... Άει, πάμι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να πάμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στουν κυρ-τρανό. Άει... έχου 'γώ ψέμα... καλό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ όμως έχω κάποια δουλίτσα... Άντε να πας εσύ μοναχός σου και μετά έλα στην παράγκα να μου 'πείς τι έγινε... Μμ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... καλά, τότε ναι σ'... πάου. Άιντε, γεια σ'!.. (Στρέφει και προχωρεί προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... και καλά ξεμπερδέματα!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Άκου', έχει ψέμα... και καλό!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Πού είσι, κυρ-τρανέεε!.. (Σφυρίζει κλέφτικα μια-δύο φορές).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει με αργά βήματα). Τι συμβαίνει; Θέλεις κάτι; Γιατί φωνάζεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Ήρθα για του ψέμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... πολύ ωραία!.. Πώς ονομάζεσαι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τ' όνομά μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν με ξέρ'ς; Γιώργαρος Μπλατσάρας!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μάλιστα. Σε ακούω, λοιπόν...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Απού λίες, κυρ-τρανέ... τη μέρα απού ήτανε να γεννηθώ... μ' λέει η μακαρίτισσα η μάνα μ': δεν πας, πιδάκι μ', να φουνάξεις τη μαμή τη θεια-Γιωργούλα... να με ξιγεννήσει τη μαύρη, απού κοιλοπουνάου απ' τα 'ψές; Αει, πάρ' κι ένα μετζίτι για το καλό! (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώους!.. Σηκώνουμαι, απού λες, ατός μου κι παγαίνου για τη μαμή. Στου δρόμου απού πιλάλαγα, μό' 'πισι το μετζίτι... πάει καλιά του. Πάω στη μαμή... τρέξε, της λιέου, γιννάει η μάνα μ'!.. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώους!.. 'Κείν' η καπιρρή ζύμωνε... Σόρε, μ' λιέει, καλό μ', πες στη θεια-Στρομπούλω να 'ρθεί να σώσει το ζυμάρ' μη μου ξινίσει... κι απέ έρχουμ' ιγώ. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώους!.. Πάω, απού λες, κατά που μό' ειπε... ε... μιτά, όπως γύριζα στη μάνα μ'... πέρασα απ' τη μεριά απού μού 'χε πέσει το μετζίτι... κάνω έτσι και τι γλιέπου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιένα δέντρου ψηλόου... οούουού... ίσα με τουν ουρανό... γεμάτο μετζίτια!.. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώους!.. Γεννήθηκα, απ' λες, με τα πολλά... 'κείνη η δόλια η μάνα μ' πέθανε στη γέννα... μα ήρθε εψές στον ύπνο μ' κι μό' ειπε: μην πας, πιδί μου, στον πασά... ειέναι παλιάνθρωπους!.. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώους!.. Ειέναι, μ' λιέει... παλιολιχρίτης!.. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώς!.. Ειέναι... ειέναι... τσαρλατάνους... κι
θα σι γιλάσει!. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι, αλήθεια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλώς!.. Αλλ', άμα πας, μ' λείει, κι δε σ' δώκει
τις λίρες, να τόνε φτύσεις καταμούτσουνα!.. (Σε άλλο τόνο). Ειέναι ψέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι!.. Όχι!.. Αλήθεια!.. Αλήθεια!.. (Στρέφει και εξερχόμενος
γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Αλήθεια!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τότε ναι σ', θεουκιρατά... (φτύνοντας) φτου
σ'!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Γεια
σου, Μπαρμπαγιώργο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Φτύνοντας πάλι). Φτου σ' ... κι ξαναφτού σ' ...
χαρμουφάη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας πίσω). Μπαρμπαγιώργο!.. Τι έχεις... τι συμβαίνει; Γιατί με φτύνεις; Γιατί...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αρπάζει). Αχά... για έλα 'σια 'δώ κι του λόγου σου, κατσουλιέρο!.. (Αρχίζει να τον χτυπάει). Να, να, να, έρμο, να... Να σ' μάθου ιγώ, να σκούζεις τις παπαρδέλες του τρανού... ζαγάρ'!.. (Τον πετάει κάτω, μετά στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ, οχ, οχ!... (Σηκώνεται με κόπο και προχωράει αργά και με δυσκολία προς την καλύβα). Άσαχ, αχ, ο καημένος... Άσαχ, αχ, ο καημένος... Άσαχ, αχ, ο καημένος... (Μένει διπλωμένος από τον πόνο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας. Πλησιάζει τον σκυμμένο Χατζηαβάτη και τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω). Κι ο ξεροψημένος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνει μια τούμπα προς τα πίσω μένοντας μετά όρθιος). Οχ, οχ!.. Αχ!.. Τι με χτυπάς, βρε ματάκια μου; Δεν βλέπεις πώς μ' έκανε ο Μπαρμπαγιώργος; Αχ, αχ, αχ... τα παιδάκια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσένα κοπάνναγε τόση ώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμένα, που κακή βουή να τού 'ρθει!.. Α, πα πα πα πα!.. Με σακάτεψε ο αγριάνθρωπος. Και νά 'ξερα, ο δύστυχος, γιατί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... είχε πάει στο Βεζίρη, πού είσ' εσύ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σώπα... Αμ' έτσι εξηγούνται όλα. Αλήθεια, βρε... τά 'μαθες για τον Εβραίο και τον Σιορ-Διονύσιο; Τους έχουνε μέσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με αδιαφορία). Α... γυρεύοντας πηγαίνουνε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ, τι θα κάνεις... δεν θα πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ, ρε Χατζατζάρη; Σκέφτομαι από την μια τις εκατό λίρες... αλλά από την άλλη σκέφτομαι τις χερσούκλες του Ντερβέναγα... κι εκείνα τα τσαρούχια... Παναγία μου... Τά 'χεις ιδεί βγαλμένα; Σαν... σαν μνήμα μικρού παιδιού είναι το καθένα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα βρε... εσύ είσαι μάννα σε κάτι τέτοια... Χα!.. Εσύ θα τον τυλίξεις τον πασά και θα του τις πάρεις τις εκατό λίρες... Και τότε, φαντάζομαι... όχι μόνο δεν θα θέλεις μερίδιο από τα χρήματα που μου έδωσε ο Ταχέρ μπέης, αλλά θα μου δώσεις κι άλλα λίγα. Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπώντας τον). Πιάσε μια προκαταβολή!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ, αχ... μη με χτυπάς, βρε ματάκια μου... πονάω, ο καημένος. Αχ... Μάλλον θα πάω να ξαπλώσω... κι εσύ κάνε ό,τι θες. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... και με τις υγείες σου!.. (Πλησιάζει προς το σαράι. Μονολογεί). Τώρα; Να μπει κανείς ή να μην μπει... πού 'λεγε κι ο Ξαίσπηρ... (Ξύνει το κεφάλι του). Εδώ χρειάζεται θάρρος, καρδιά και πλάτη φαρδιά!.. (Ξεροβήχει, σηκώνει το χέρι του να χτυπήσει την πόρτα, αλλά μετανιώνει και κάνει γρήγορα πίσω). Μπάσα... (Ξύνει λίγο την πλάτη του). Σαν να με τρώει λίγο, θεμά το γονιό της... Μμ; Ας πάω κι ο Θεός βοηθός. (Πλησιάζει πάλι, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει πίσω και φωνάζει). Ρε, από το σαράι!.. Ελάτε, ρε, να με δείρετε και βιάζουμαι...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, πατσά μου... Ήρθα για το ψέμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμι!.. Πώς ονομάζεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με λένε Καραγκιόζη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακούω, λοιπόν, το ψέμα σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα. Όπως βλέπεις, πολυχρονεμένη μου... εγώ

είμαι ένας πολύ φτωχός άνθρωπος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό δεν είναι ψέμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μακάρι να ήτανε, Βεζίρη μου... Αλλ' αν σου 'πώ πώς έφτασα σ' αυτό το χάλι... είμαι σίγουρος ότι θα 'πείς πως είναι ψέμα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πες το, αλλά μην είσαι και πολύ σίγουρος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πριν από πολλά-πολλά χρόνια, πατσά μου... τότε που και εγώ και η αφεντιά σου είμαστε μικρά παιδάκια... ο πατέρας σου ο μακαρίτης ήτανε Βεζίρης και ο δικός μου μεγαλέμπορος. Το μεγάλο κατάστημα στην προκυμαία, το ξέρεις... ήταν δικό μας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Είχε μέσα απ' όλα τα καλά... και πελατεία μεγάλη και εκλεκτή. Ο πατέρας σου ο μακαρίτης ήτανε ο καλύτερός μας πελάτης... Να φαντασθείς, δεν ψώνιζε μόνο για την οικογένειά του, αλλά και για το σαράι... τους αξιωματούχους και την φρουρά.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Πονηρά). Σαν κάτι να ενθυμούμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, ερχόσουν κι ελόγου σου μαζί... Βέβαια!.. Την ώρα μάλιστα, που ο πατέρας σου ψώνιζε... εσύ, με το συμπάθειο κιόλας, Βεζίρη μου... πήγαινες με τρόπο κι έπαιρνες κρυφά... δύο σοκολάτες κάθε φορά... από 'κείνες τις μεγάλες... και... και τις έβαζες στον κόρφο σου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Θιγμένος). Εεέ... αυτό είναι ψέμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Τι είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Συνέρχεται). Όχι, όχι... αλήθεια. (Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Α... (Συνεχίζει). Για να καταλάβεις, εγώ από φόβο κρυβόμουνα... σ' έβλεπα, αλλά δεν έλεγα τίποτα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πατέρας σου, λοιπόν, πατσά μου... ο Αλλάχ να τον έχει κοντά του... ψώνιζε... ψώνιζε... ψώνιζε... και τι δεν ψώνιζε... Μια το τόσο ερχότανε, που λες, αλλά σήκωνε όλη μας την πιαμάτεια... Και να, τα κρεατικά... και τα σαλάμια... και οι παστουρμάδες... και... και τα τουρσιά... Και να, τα όσπρια... και τα τυριά... και τα βουτύρατα... αλλά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με ενδιαφέρον). Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στις πληρωμές του, πατσά μου... ούτε νοσοκομείο Ελληνικό νά 'τανε... Μια φορά το χρόνο μας πλήρωνε... και τη χρονιά που μας άφησε χρόνους, Βεζίρη μου, δεν μας είχε εξοφλήσει... Βέβαια! Ούτε κι ο επόμενος Βεζίρης μας πλήρωσε. Καταλαβαίνεις, πολλά τα λεφτά... πέσαμ' όξω. Ο δικός μου ο πατέρας πέθανε απ' τη στενοχώρια... Μετά κι η μάνα μου... (Ψεύτικος λυγμός). Κι από κοντά μια θεια μου... (λυγμός) και μετά άλλη μία... Κι ένας θείος μου... Κι εγώ έτσι, όπως με βλέπεις!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι μου λες... Και ήταν μεγάλη η οφειλή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Διακόσιες λίρες, πατσά μου. Γί αυτό ήρθα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Διακόσιες λίρες; Έλα... αυτό είναι ψέμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, δώ' μου τις εκατό... και δε βαριέσαι.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τα χάνει). Πώς; Όχι, αλήθεια είναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, δώ' μου διακόσιες...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ψέμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκατό!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Διακόσιες!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλάχ κερίμ!.. Πώς μ' έμπλεξες έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σ' έμπλεξα, πατσά μου... διαλέγεις και παίρνεις; ψέμα... εκατό, αλήθεια... διακόσιες.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Πονηρά ύστερα από μικρή σιγή). Ε, λοιπόν... (ξεροβήχει) θεωρώ ότι όλα αυτά που μου είπες... είναι αλήθεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια είναι; (Με νόημα). Διακόσιες!

ΒΕΖΙΡΗΣ Διακόσιες!.. Θα τις εισπράξεις αμέσως, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ανήσυχος). Όπα!.. Τι αλλά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα τιμωρηθείς, γιατί έχασες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμήχανα). Μμ; 'Α τιμωρηθώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Έχασες... δεν έχασες; Θα τιμωρηθείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έμπνευση). 'Α τιμωρηθώ εγώ... η αφεντιά σου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τις σοκολάτες. Αφού είν' αλήθεια ότι τις έκλεψες, δεν πρέπει να τιμωρηθείς; Α... ή θα τιμωρηθούμε και οι δύο ή κανένας!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Καραγκιόζη... μου έφτιαξες το κέφι... Γι' αυτό θα πάρεις τις λίρες, αλλά... (σιγανά) δεν θα 'πείς πουθενά ότι με κέρδισες... ούτε ότι ο πατέρας μου χρωστούσε χρήματα στον δικό σου τον πατέρα... Σύμφωνοι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 'Ντάξει... (Σιγανά). Ούτε ότι έκλεβες σοκολάτες...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Με σπουδή). Ούτε!.. (Στρέφει προς το σαράι). Λοιπόν... γκελ μπουρντά! Μπούγιουρουμ... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έφτασα... έφτασα!.. Μπρουμ-μπρουμ... (Στο κοινό). Κι εσείς, φίλοι μου καλοί... γεια σας και χαρά σας... Εδώ η παράστασή μας "ΤΟ ΨΕΜΑ" έλαβε τέλος... Τελειώσανε τα ψέματα!.. Νά 'σαστε όλοι καλά... Γειάαα σας... γεια σαςας!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

